

زندگی جدید در مسیح

درس 6: مراسم نان و شراب

Lesson 6 – The breaking of bread service

در درس ۲ دیدیم که تعمیم پایان زندگی قدیمی ما و آغاز زندگی جدید در مسیح است. ما عضو خانواده خدا، پسران و دختران او می‌شویم و به همین ترتیب در مسیح برادر و خواهر می‌شویم. ما شاگرد (کلمه به معنای دانش آموز یا شاگرد) عیسی می‌شویم و زندگی خود را به پیروی از کلام و سرمشق قرار دادن او متعهد می‌کنیم.

"بزرگترین محبتی که شخص می‌تواند در حق دوستانش بکند، این است که جان خود را در راه ایشان فدا سازد. محبت را باید اینچنین سنجید. و شما دوستان منید اگر آنچه می‌گویم اطاعت کنید. دیگر شما را "بنده" نمی‌خوانم، چون معمولاً بنده مورد اعتماد اربابش نیست. من شما را "دوستان خود" می‌خوانم، به این دلیل که به شما اعتماد کرده، هرچه پدرم به من گفته است، همه را به شما گفته‌ام."

یوحنا 15: 13-15

این بسیار مهم است. رابطه ما با عیسی مسیح بستگی به انجام کاری دارد که به ما سفارش می‌کند. یکی از مهم‌ترین کارهایی که وی به ما سفارش کرده است این است که مرتباً با برادران و خواهران خود ملاقات کنیم تا در یاد او از نان و شراب به اشتراک بگذاریم.

"و پس از شکرگزاری، آن را پاره کرد و به شاگردان خود داد و گفت: «این را بگیرید و بخورید. این بدن من است که در راه شما فدا می‌کنم. این آیین را به یاد من نگاه دارید.» همچنین پس از شام، پیاله را به دست گرفت و فرمود:

«این پیاله، نشان پیمان تازه‌ای است میان خدا و شما، که با خون من بسته شده است. هرگاه از آن می‌نوشید، به یاد من باشید.» به این ترتیب، هر بار که این نان را می‌خورید و از این پیاله می‌نوشید، در واقع این حقیقت را اعلام می‌کنید که مسیح برای نجات شما، جان خود را فدا کرده است. پس تا زمان بازگشت خداوند، این آیین را نگاه دارید."

1 قرن‌تیا 11: 24-26

عبادت در کنار مسیحیان واقعی بسیار ساده است و به غیر از تعمیم، این تنها عمل آیینی است که خداوند عیسی مسیح از ما خواسته است تا انجام دهیم - ما واقعا باید آن را جدی بگیریم.

می‌دانیم که، پس از عروج عیسی، شاگردان هر روز در خانه‌های شاگردان ملاقات می‌کردند تا در یاد او نان و شراب را به اشتراک بگذارند (اعمال 2: 46-47). بعدها کلیساها به طور هفتگی، در روز یکشنبه، اولین روز هفته، برای انجام این کار یکدیگر را ملاقات کردند.

"در نخستین روز هفته، برای پاره کردن نان گرد هم آمدیم. پولس برای مردم موعظه می‌کرد."

اعمال 20: 7

طبق قانون موسی، یهودیان روز شنبه، آخرین روز هفته، برای یک روز استراحت - شبات، با هم ملاقات کردند. شاگردان عیسی تصمیم گرفتند در اولین روز هفته ملاقات کنند، زیرا این روزی بود که عیسی از مردگان برخاست. این تصمیم برای ملاقات هفتگی به این روش، احتمالاً به روایت کتاب مقدس غذای هفتگی نان مقدس (۱۲ قرص نان) توسط کاهنان در عهد عتیق نگاه می‌کرد (لاویان 24: 5-9). وقتی عیسی گفت "این را به یاد من بیاور"، او کلمه‌ای کاملاً نادر را به کار برد که در نسخه یونانی عهد عتیق در لاویان 24: 7 نیز استفاده شده است و در نسخه انگلیسی ما "یادبود" ترجمه شده است. درست همانطور که در زمان عهد عتیق این غذا برای کاهنان مقدس و گرانبها بود - فقط به آنها اجازه داده شد که آن را بخورند، بنابراین شکستن نان برای شاگردان واقعی که امروز آن را با هم به اشتراک می‌گذارند مقدس

و ارزشمند است. آنها این را با سایر "مسیحیان" به اشتراک نمی‌گذارند، فقط با کسانی که واقعا برادران و خواهرانشان در مسیح هستند.

در سراسر جهان، کریستادلفینی‌ها هر یکشنبه با هم ملاقات می‌کنند تا از این طریق نان و شراب را به اشتراک بگذارند. آنها معمولاً این کار را در یک سالن یا اتاق اجاره‌ای انجام می‌دهند اما گاهی اوقات در خانه یک مومن انجام می‌شود. مکان مهم نیست. این سرویس همیشه بسیار ساده است و در هر کجای دنیا که برگزار می‌شود بسیار شبیه است. این مهمترین بخش از دوستی‌های ما با همدیگر است و کریستادلفینی‌ها می‌دانند که هر کجا که باشند، می‌توانند به کلیسا بروند تا نان و شراب را با کسانی که در آنجا عبادت می‌کنند به اشتراک بگذارند.

عیسی تعدادی دستورالعمل در مورد این سرویس به ما داد و ما باید آنها را به صورت جداگانه در نظر بگیریم.

"این را به یاد من به جا آرید" (لوقا 22:19)

"Do this is in Remembrance of Me" (Luke 22:19)

این عیسی است که هنگام ملاقات برای اشتراک نان و شراب باید در مرکز توجه ما باشد. اگر افکار ما بر سر اختلاف نظر با برادران یا خواهران دیگر یا مشکلاتی که در زندگی روزمره ما وجود دارد باشد، ما از پیروی از این دستور ناکام می‌شویم. کلمه یادآوری به معنای "به یاد آوردن چیزی نیست که ما فراموش کرده‌ایم" بلکه معنای "پر کردن ذهن ما" از عیسی را دارد. به یاد می‌آوریم که او در زمان عید فصح درگذشت. در این وقت از سال بود که بنی‌اسرائیل به یاد مسیری افتاد که خداوند مردم خود را از مصر، سرزمین برده‌داری، نجات داده بود. او موسی را انتخاب کرد تا آنها را صبح روز بعد از عید فصح بیرون کند، زیرا آنها یک بره قربانی کرده بودند و برای جشن رستگاری خداوند، یک وعده غذایی مشترک داشتند.

"زیرا مسیح، بره‌ی پَسَخ ما، قربانی شده است. پس بیایید عید را نه با خمیرمایه کهنه، یعنی خمیرمایه بدخواهی و شرارت، بلکه با نان بی‌خمیرمایه صداقت و راستی برگزار کنیم."

1 قرینتیان 7-8: 5

هنگامی که شراب می‌نوشیم، به یاد می‌آوریم که فداکاری عیسی پیمان جدید، رابطه جدیدی را بین خدا و قومش به ارمغان آورد. این عهد تحقق تمام وعده‌هایی است که خداوند در عهد عتیق به مردان داده است. عیسی واسطه این میثاق است و در بهشت آنجاست که دعای ما را به خدا ببخشد و از او بخواهد که گناهان ما را ببخشد و در هنگام دعا درباره آنها بخشوده شود.

"اما در حقیقت ماموریتی که به عیسی عطا شد از ماموریت لایوان به مراتب بهتر است؛ زیرا این پیمانی که او میان خدا و انسان ایجاد کرده بهتر است، چون این پیمان بر وعده‌های بهتری استوار است."

عبرانیان 8: 6

اینها مواردی است که در مورد پروردگار عیسی مسیح وجود دارد که باید با استفاده از مراسم نان و شراب، ذهن خود را پر کنیم.

اما چیز دیگری وجود دارد پولس رسول این سخنان را نوشت:

"پس هر که به شیوه‌ای ناشایسته نان را بخورد و از جام خداوند بنوشد، مجرم نسبت به بدن و خون خداوند خواهد بود."

1 قرینتیان 11:27

ما برای چه کسی این را اعلام یا نشان دهیم، به طور قطع به خداوند و به یکدیگر نشان دهیم. چون نان و شراب از شاگردی به شاگرد دیگه داده می‌شود که هر کدام از ما نیاز به قربانی کردن مسیح برای گناهان خود را نشان می‌دهد. ما هر یک شاهد بودیم که عیسی به خاطر برادر یا خواهر ما و همچنین برای ما

مرد. این کار ما را کمک می‌کند که با هم پیوند دوستانه و اتحاد برقرار کنیم. ما یک بدن متحد از مومنان می‌شویم که با هم زندگی می‌کنیم و با هم عبادت می‌کنیم و منتظر بازگشت عیسی مسیح هستیم.

"از آنجا که نان یکی است، ما نیز که بسیاریم، یک بدن هستیم، زیرا همه از یک نان بهره می‌یابیم."

1 قرنتیان 10:17

"خود را بیازماید" (1 قرنتیان 11:28)

"Let a man examine himself" (1 Corinthians 11:28)

عیسی نگفت که باید یکدیگر را بررسی کنیم! ما به مراسم نان و شراب نمی‌رویم تا خطاهای شاگردان دیگر را بررسی کنیم! ما باید نگاهی دقیق به خودمان، به انگیزه‌ها و افکار خودمان داشته باشیم تا مطمئن شویم که در آیین پرستش‌مان صادق هستیم. ما مسیح و زندگی بی‌نقص او را به خاطر داریم و بعد خودمان را با او مقایسه می‌کنیم، این باید باعث شود که ما در مقابل خدا احساس فروتنی کنیم. اگر در مورد "بهتر" یا "شایسته‌تر" از برادران و خواهران خود فکر کنیم، باید قبل از این‌که نان و شراب بگیریم، از شر آن‌ها خلاص شویم. (به متی 5: 23-24 مراجعه کنید)

بعضی اوقات برادران و خواهران نمی‌توانند این کار را انجام دهند. آن‌ها دعوا را به مراسم نان و شراب برسانید و یا از آن دور بمانید. آن‌ها این کار را انجام می‌دهند زیرا آن‌ها علیه برادر یا خواهر دیگری شکایت دارند. رسول پولس سخنان بسیار محکمی را علیه کسانی که این کار را انجام می‌دهند نوشت.

"پس هر که به شیوه‌ای ناشایسته نان را بخورد و از جام خداوند بنوشد، مجرم نسبت به بدن و خون خداوند خواهد بود. اما هر کس پیش از آن که از نان بخورد و از جام بنوشد، خود را بیازماید. زیرا هر که بدون تشخیص بدن بخورد و بنوشد، در واقع محکومیت خود را خورده و نوشیده است. از همین روست که بسیاری از شما ضعیف و بیمارند و شماری هم خفته‌اند"

1 قرنتیان 11:30-27

او به این معنا نیست که آن‌ها به طور فیزیکی بیمار هستند، اما روحی بیمار هستند و در حال مرگ هستند. همان طور که ما به غذای فیزیکی نیاز داریم تا بدن خود را زنده نگه داریم، بنابراین ما به غذای معنوی در هنگام مراسم نان و شراب نیاز داریم تا سلامتی خود را سالم نگه داریم.

همیشه دیدن مشکلات دیگران آسان‌تر از خودمان است (متی 7: 1-5) اما وقتی می‌خواهیم نان و شراب بگیریم باید قبل از خدا کاملاً نسبت به خودمان صادق باشیم.

مسیح درست قبل از مرگش روی صلیب، خودش را معاینه کرد. در باغ گتسیمان، همانطور که با خواست خودش تلاش می‌کرد در عذاب بود. با شور فراوان به درگاه خداوند دعا کرد تا به او کمک کند تا خواست و اراده خداوند را انجام دهد و به خواست خود تسلیم نشود. این الگویی برای ما است که قبل از خوردن و نوشیدن به خاطر عیسی مسیح، خودمان را بررسی می‌کنیم.

نان و شراب

The bread and the wine

اکنون به نان و شراب می‌پردازیم. لوقا این کلمات را در مورد نان ثبت کرده است:

"همچنین نان را برگرفته، شکر کرد و پاره نمود و به آن‌ها داد و گفت: «این بدن من است که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من به جا آرید.»"

لوقا 22:19

وقتی نان را برمی‌داریم و می‌خوریم، به طرز معجزه‌آسایی تغییر نمی‌کند و تبدیل به بدن مسیح نمی‌شود. هیچ چیز به نام نان "مقدس" که باید استفاده شود وجود ندارد. از نان معمولی و روزمره در عبادت ما استفاده کنید. این نان نمادی از بدن عیسی است. آن تمام زندگیش را به ما نشان می‌دهد، روشی که او به اشتراک می‌گذارد سرشت ما فریب خورده و وسوسه شده به گناه کردن، همان‌طور که ما وسوسه شده بودیم. با این حال، او بی‌گناه بود در هر کاری که کرده بود. آرزویم، ای خدایم، انجام اراده توست (مزمور 8:40)، حتی اگر این کار، او را به خاطر گناهان ما به صلیب کشاند. این‌ها چیزهایی هستند که ما به عنوان نان می‌خوریم به خاطر می‌آوریم.

"به همین‌سان، پس از شام جام را برگرفت و گفت: «این جام، عهد جدید است در خون من، که به خاطر شما ریخته می‌شود»."

لوقا 22:20

کتاب مقدس آن را بسیار روشن می‌سازد که ریختن خون برای بخشش گناهان به وسیله خداوند ضروری است.

"در حقیقت، بنا بر شریعت، تقریباً همه چیز به وسیله خون پاک می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزشی نیست"

عبرانیان 9:22

طبق این قانون قربانی کردن حیوانات وجود داشته است، اما آن‌ها نمی‌توانند برای همیشه گناهان را از بین ببرند. این مرگ عیسی و ریختن خون او بود که خداوند برای بخشش گناهان پذیرفت. هر زمان شراب می‌نوشیم این را به یاد می‌آوریم. این به یاد ما می‌آورد که هزینه‌ی زیادی را برای گناهان ما پرداخت شده است. همان‌طور که ما آن را می‌نوشیم، جایی برای غرور در خود نداریم، جایی برای غرور و تواضع وجود ندارد که خداوند ما را آنقدر دوست داشته باشد که خداوند ما را تا حد مرگ دوست دارد که او را بخشیده باشیم.

"زیرا می‌دانید از شیوه زندگی باطلی که از پدرانمان به ارث برده بودید، باز خرید شده‌اید، نه به چیزهای فانی چون سیم و زر، بلکه به خون گرانبهای مسیح، آن بره بی‌عیب و بی‌نقص"

1 پطرس 18-19

تا وقتی که بیاید

Until He Come

«ساعت مقرر فرا رسید و عیسی با رسولان خود بر سفره بنشست. آنگاه به ایشان گفت: «اشتیاق بسیار داشتم پیش از رنج کشیدنم، این پستخ را با شما بخورم».

زیرا به شما می‌گویم که دیگر از آن نخواهم خورد تا آن هنگام که در پادشاهی خدا تحقق یابد.» پس جامی برگرفت و شکر کرد و گفت: «این را بگیرید و میان خود تقسیم کنید».

زیرا به شما می‌گویم که تا آمدن پادشاهی خدا دیگر از محصول مو نخواهم نوشید.» همچنین نان را برگرفته، شکر کرد و پاره نمود و به آن‌ها داد و گفت: «این بدن من است که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من به جا آرید.»

به همین‌سان، پس از شام جام را برگرفت و گفت: «این جام، عهد جدید است در خون من، که به خاطر شما ریخته می‌شود. اما دست آن کس که قصد تسلیم من دارد، با دست من در سفره است. پسر انسان آن‌گونه که مقدر است، خواهد رفت، اما وای بر آن کس که او را تسلیم دشمن می‌کند.» آنگاه به پرسش از یکدیگر آغاز کردند که کدامیک چنین خواهد کرد.

نیز جدالی میانشان در گرفت در این باره که کدامیک از ایشان بزرگتر است. عیسی بدیشان گفت: «پادشاهان دیگر قومها بر ایشان سروری می‌کنند؛ و حاکمان ایشان ولی نعمت خوانده می‌شوند. اما شما چنین می‌باشید. بزرگترین در میان شما باید همچون کوچکترین باشد و رهبر باید همچون

خادم بُوَد. زیرا کدامیک بزرگتر است، آن که بر سفره نشیند یا آن که خدمت کند؟ آیا نه آن که بر سفره نشیند؟ اما من در میان شما همچون خادم هستم.

«شما کسانی هستید که در آزمایش‌های من در کنارم ایستادید. پس همان‌گونه که پدرم پادشاهی‌ای به من عطا کرد، من نیز به شما عطا می‌کنم، تا بر سفرهٔ من در پادشاهی من **بخورید و بیاشامید و بر تخت‌ها بنشینید** و بر دوازده قبیلهٔ اسرائیل داوری کنید.»

انجیل لوقا 22: 14-30

ما را به یاد مرگ عیسی مسیح می‌اندازد: کسانی که مرتباً از این طریق غذا می‌خورند و می‌نوشند، ذهن خود را با یاد او پر می‌کنند و این امر روز به روز در شاگردان‌شان یاری می‌کند. عبادت در این راه برای حفظ ما از نظر معنوی امری اساسی است. بخش دیگری از آخرین شام وجود دارد که ما اغلب فراموش می‌کنیم. عیسی مشتاقانه منتظر بازگشت خود و استقرار پادشاهی خدا بر روی زمین است. وقتی عیسی برمی‌گردد، با شاگردان خود می‌نشیند و در پادشاهی خود با آنها می‌خورد و می‌نوشد. بنابراین مراسم نان و شراب در پادشاهی خدا محقق خواهد شد در آن روز در پادشاهی باشد.

هر شاگرد واقعی می‌خواهد در آن روز در پادشاهی خدا باشد و بنابراین همه شاگردان واقعی باید به طور منظم در زندگی خود در مراسم نان و شراب شرکت کنند. این عبادت است که ما را تقویت می‌کند و ما مشتاقانه منتظر بازگشت خداوند (عیسی مسیح) هستیم.

"پس ای برادران، از آنجا که به خون عیسی می‌توانیم آزادانه به مکان اقدس داخل شویم، یعنی از راهی تازه و زنده که از میان آن پرده که بدن اوست، بر ما گشوده شده است، و از آنجا که کاهنی بزرگ بر خانهٔ خدا داریم، بیایید با اخلاص قلبی و اطمینان کامل ایمان به حضور خدا نزدیک شویم، در حالی که دل‌هایمان از هر احساس تقصیر زوده و بدن‌هایمان با آب پاک شسته شده است. بیایید بی‌تزلزل، امیدی را که به آن معترفیم همچنان استوار نگاه داریم، زیرا وعده دهنده امین است. و در فکر آن باشیم که چگونه می‌توانیم یکدیگر را به محبت و انجام اعمال نیکو برانگیزانیم. و از گرد آمدن با یکدیگر دست نکشیم، چنان‌که بعضی را عادت شده است، بلکه یکدیگر را بیشتر تشویق کنیم - بخصوص اکنون که شاهد نزدیکتر شدن آن روز هستیم."

عبرانیان 19-25: 10

سوالات

Questions

1. چرا مهم است که شاگردان تعمید یافته در عیسی مرتباً نان و شراب مصرف کنند؟
2. چرا قبل از این که این کار را بکنند باید خودشان را «امتحان» کنند؟
3. نان چه چیزی را نشان می‌دهد؟
4. شراب چه چیزی را نشان می‌دهد؟
5. چگونه مراسم نان و شراب منتظر بازگشت عیسی مسیح به زمین است؟
6. شاگردان هنگام نان و شراب به چه فکر می‌کنند؟
7. توضیح دهید که عبرانیان 10: 19-25 به چه معنی است؟